

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת ראש השנה

לחיים טובים ולשלום!

מסביר הסבא מקלם – כלל עם ישראל בכללותו ודאי לנו שייצאו זכאים בדיון, כמו שנאמר "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם" [ויקרא כ"ג, מ"ד].

ואף בירמיה [מ"ג, כ"ח] נאמר "אתך לא אעשה כלה". ובמדרש רבה על מגילת אסתר נאמר שהקב"ה אמר להמן 'שוטה שבעולם אתה חושב להביא עליהם כליה, אפילו אני איני יכול כביכול לעשות עמהם כליה שכבר הבטחתי להם'.

הבטחה זו היא לכלל עם ישראל, אבל כל יחיד בפני עצמו, עומד בסכנה גדולה...

עוד מובא בכתבי הסבא מקלם [עמ' ס"א] שהרוצה לזכות בדיון עליו להיות שייך לכלל, שרבים יהיו צריכים לו ואם יזכה את הרבים יהיה נידון עם הכלל.

זה מה שאומר ה"בני יששכר" על הפסוק במשלי [י"ח] "דאגה בלב איש ישיחנה" הכוונה ישיחנה לאחרים – שגם אם נגזר על האדם רעות חס ושלום, כשהוא מספר צערו לאחרים ועליהם לא נגזר הצער הזה והנה עכשיו שהם יודעים מצער, הם מצטערים יחד עמו אז הקב"ה מבטל את הגזירה מעל אותו אדם...

הנה לנו עצה טובה כיצד ניתן לזכות בסגור מהשורה הראשונה ולקבל עוד שנים טובות ובריאות, והיא- כאשר יש לאדם הרבה אוהבים והם צריכים לעזרתו ולעצתו.

חוק ומשפט הוא אצל הקב"ה - "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו" הכל הקב"ה לוקח בחשבון, ואם בשל כך לסובבים אותו יגיע צער שלא מגיע להם בעצם פטירתו, הרי שהקב"ה יוסיף לו עוד שנות חיים טובים.

וככל שירבה לו אנשים הצריכים אותו, כך מירב הסיכויים שייכתב ויחתם לחיים טובים ולשלום, כל שכן כאשר הוא תומך בתלמידי חכמים באופן קבוע והם צריכים לו - בזכות אותם תלמידי חכמים, מורידים ממנו הרבה צרות ורעות, כל שכן כאשר התלמידי חכמים הם בניו או חתניו, שיזכה לכל הברכות האמורות בתורה!

**שבת שלום ומבורך!!!
וכתיבה וחתימה טובה
לכל בית ישראל!**

הרב עובדיה יוסף זצ"ל מביא בספרו 'הליכות עולם' את סיפורו של ר' צדקיהו הרופא מה הביא אותו לחבר את ספרו "שיבולי הלקט" - פעם אחת הוא היה חולה מאוד והגיע עד שערי מות, הוא היה ממש במצב של גסיסה. אנשי החברה קדישא באו לשמור עליו בשעת יציאת הנשמה, הם בדקו אותו וראו שהתקררו אבריו, מיד הורו לאנשי הבית לצאת החוצה...

והנה בשעת יציאת נשמתו, הוא רואה מלאך אלוקים ונר דולק בידו, וכהרף עין נכבה ושוב נדלק במהירות, שאל הרב את המלאך - מה הנר הזה שהוא רואה?

אמר לו המלאך "דע לך, כי נר ה' נשמת אדם. רמזתי לך בנר שנכבה בידי כי ימי חיך שנקצבו לך נגמר, אך כמו שהנר מיד נדלק כך תהיה לך רפואה שלימה ותקום במהרה".

המשיך המלאך ואמר "דע לך שכל מעשיך נשקלו, והיו קטגורים וסנגורים, והקב"ה בכבודו ובעצמו הכריע את כף המאזנים לטובתך ופסק להוסיף על שנותיך עוד שנים רבות והואיל ויש בך עדיין יכולת לזכות את הרבים ולהיות ממצדיקי הרבים. והנה סימן לדברי, ביום השלישי תקום מהחולי שלך..."

וכמו שאמר לו המלאך כך היה, וביום השלישי נעשה כבריה חדשה. מיד קם והלך לבית הכנסת בירך "הגומל" בפני הקהל ומיד אזר את חלציו והוציא את ספרו "שיבולי הלקט" לזיכרון לזכות בו את הרבים...

הרי לנו מה גדולה זכותו של האדם אשר אחרים זקוקים וצריכים אותו, בזכותם מוספים לו עוד שנים רבות.

יוצא שכל שהזולת נצרך לאדם, מוסיפים לו עוד שנים בשביל שאחרים צריכים לו. אם כן זו העצה לאדם איך להיכתב בראש השנה לחיים טובים ולשלום - שיירבה בעוד צדקות ומעשים טובים עם הזולת. וזיכוי הרבים וכו' כך יוסיפו לו שנים אחרות בגלל שאחרים צריכים אותו...

מובא בגמ' ירושלמי [נ"ה פ"א ה"ג] שמכבסין ומספרין בערב ראש השנה והואיל ויודעים אנו שיעשה לנו הקב"ה נס.

וקשה, מנין הביטחון שאכן מזכה בדיון, הרי לב יודע מרת נפשו - כמה חטאים ועבירות הוא עשה?

שיחותיו של הרב גדעון ראובן מתקיימות א"ה:

בימי שני - בין מנחה לערבית בביה"כ "תפארת בחורים" רח' יאנוש קורצ'ק 5 קריית יובל. (תפילת מנחה 20 דק לפני השקיעה)

**לרכישת הספרים:
"מתיקות ועריבות התורה"
052-7151420**

**בימי רביעי - בשעה 20:00 במשרד עו"ד שחר, רח' בזל 5 קריית משה.
הציבור מוזמן!**

ניתן להאזין לשיחות ב"קול הלשון" 03-6171111 (ע"י זיהוי קולי)

"אור החיים" הקדוש על הפרשה

"כשערים עלי דשא וכרביבים עלי עשב" [ל"ב,ב]

כאשר מביאים את האדם לדין, אם יש בידו מקרא שואלין אותו מדוע לא שנית? ואם יודע משנה שואלים אותו מדוע לא ידע תלמוד, ואם יודע תלמוד שואלים אותו על הדרגה היותר גדולה... כל אחד ואחד לפי כוחו ויכולתו שואלים אותו מדוע הוא לא היה עוד קצת יותר ממה שהוא. אך לא שואלים אדם שידוע מקרא מדוע אינו יודע ממעשי מרכבה, הואיל ואין זה ביכולתו כלל... **כך הוא גם בראש השנה, כל אדם צריך לקחת על עצמו דבר שהוא יכול לעמוד בו, להתאמץ קצת יותר מיכולתו וכך יוכל לעבור את יום הדין בהצלחה.**

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - הקב"ה ממטיר טיפין קטנים על הדשא. הואיל והדשא קטן, ממטיר עליו דבר שיוכל לעמוד בו. זו הכוונה בפסוק "שערים" הכוונה לשעורה שהיא טיפות קטנות, "עלי דשא" הוא על הדשא שקטן.

אך על "עלי העשב" שהם יותר גדולים הוא ממטיר רביבים שהם טיפין גדולים ועבים הואיל ויכול הוא לסבול את אותם טיפין גדולים.

ממשיך ה"אור החיים" הקדוש וכותב - כך הוא בתורה

פניני האלשיך הקדוש בתוך הפרשה

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א.

זאת? אלא מזה שכתוב "וה' פקד את שרה" מוכח שהפקידה הייתה ע"י ה' ובית דינו, ומצד שני "ועש ה' לשרה כאשר דיבר" הרי שעשה זאת ה' לבד, והיינו שהפקידה הייתה בזמן שה' ובית דינו יחד, זהו בראש השנה, אך המעשה היה ע"י ה' לבדו.

עוד מתרץ על פי מאמר חז"ל אשריהם צדיקים שמהפכים מידת הדין לרחמים, ואוי לרשעים שמהפכים מידת הרחמים לדין, והיינו שאצל אבימלך כתוב "כי עצור עצה ה' בעד כל רחם" ששם של רחמים היה שותף בעונש, ואילו כאן בשרה כתוב "וה' פקד" לומר שגם בית דינו שנמצאים עימו בדין, הסכימו לטובה זו.

"וה' פקד את שרה כאשר אמר ויעש ה' לשרה כאשר דיבר"

מקשה האלשיך הקדוש שהרי כלל לרבותינו שבכל מקום שכתוב וה' הכוונה הוא ובית דינו. ומצד שני עוד יש על הפסוק "ה' נתן וה' לקח" שהקב"ה כשנותן נותן מדעתו, ואילו כשלוקח מתייעץ עם בית דינו, ולכך בלקח כתוב "וה'", ומלך בשר ודם כשנותן אינו נותן עד שמתיעץ, וכשעושה דין עושה לבד. ממילא קשה מדוע כאן שעשה ה' טובה כזו עצומה שבגיל כה מבוגר ידה שרה, כתוב "וה'" והלא אינו דין אלא רחמים?

ומתרץ שאמרו חז"ל כי שרה נפקדה בראש השנה ומניין למדו

מועשה שהיה...

מסופר על ר' יהונתן אייבשיץ זצ"ל שבנו יצא לתרבות רעה והלך עם המסיתים והמדיחים. והנה כהיו צריכים לקרוא את פרשת התוכחות שבפ' כי תבוא, כולם פחדו לעלות לתורה. ראה כך בנו של ר' יהונתן אייבשיץ, שלימים חזר בתשובה שלימה לאחר שאביו היה בוכה עליו מאוד, קם ואמר "אני ראוי לעלות לתורה בפרשה זו, כי חטאתי לה' אלוקי ישראל". ובכל זאת זכה להאריך ימים ושנים ברב טובה והתעלה עוד ועוד בתורה.

אנו רואים שלמרות שבנו של ר' יהונתן אייבשיץ התדרדר, לא חדל אביו מלהתפלל עליו, הוא עשה את שלו. ואכן לימים חזר בתשובה שלימה! כי היסוד הוא - אתה תעשה את שלך והקב"ה יעשה את שלו.

בסייעתא דשמיא! יצא לאור - חלק ב'

פניני ה"אור החיים" הקדוש

קונטרס - בזכות נשים צדקניות

חדש!
ניתן להשיג את הספר בגל - פז

לפרטים: 052-7151420

7151420@gmail.com

אמריקא וציונות הגורם - לא רק העסקה ולוסי זה פשוט ציף אמין!!

לשאלות דחופות בחליכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
שעות התענה: בימים א' - ה' מחשעה 18:45 עד 19:45
054-8502267

פנינים ממוז"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" חא - פריקו אבוג

מהרב הקדוש ר' שמשון חיים בן ר' נחמן מיכאל נחמני זלה"ה
עוד קשה מדוע בהתחלה נאמר אל תהיו על דרך השלילה ובהמשך נאמר "אלא הו" על דרך החיוב, הרי לשניהם יש את אותה משמעות והיא תהיה מובנת בשני האופנים? **כמו כן** מדוע נקט התנא "פרס" ולא שכר?

ומסביר שהלשון "פרס" הוא לשון של מזון כמו שנאמר במסכת מגילה - שהייתה בין עיר מסויימת שמי שנולד בה או ששוהה שם מקבל פרס מהמלך, וביאר רש"י "פרס" - מזון.

המשך דברי בעל ה"זרע שמשון" בעלון הבא בעזרת ה'

חלק א'
"אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר, אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס, ויהי מורא שמים עליכם"

שואל בעל ה"תולדות שמשון" - במשנה נאמר שלא לעבוד על מנת קבל פרס ובכל התורה כולה נאמרו טובות והבטחות שיעשה הקב"ה למי שמקיים מצוות ה' וכמו "למען ירבו ימיכם", "למען ייטב לך", "אם שמע תשמע", "אם בחקותי תלכו", "את הברכה אשר תשמעו". הרי לנו שהקב"ה מבטיח שכר על העתיד ואיך אומר התנא לעבוד על מנת שלא לקבל פרס?

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים.

ניתן לקבל את העלון במייל - 7151420@gmail.com

לתרומות ניתן לפנות לפל' - 052-7151420